

מתנגדי המפלגה מכווץ יכלו לטפול עליה. טען דוד דונסקי במבטאו האנגלי-סכסי הרך: "מפלגה שאינה שואפת לשלטון והי מוכנה לפשרות תמורת כסאות אינה ראויה לשם מפלגה. מנהיגי הצ"כ אפילו אינם חושבים על שלטון — המקסימום שהם חושבים זה להיות שותפים למסא"י."

במקום לפרוש מהמפלגה ולהקים מפלגה חדשה, שיסכויי השתרשותה קלושים, החי ליטו אנשי הרפורמה לכבוש את המפלגה מבפנים. לפני זמן קצר נערכה אסיפה סומי בית ראשונה של סיעתם. מארגניה, שציפו למספר מועט של משתתפים וערכו את האסיפה באולם קטן, נדהמו כשאל האולם נדחסו מאות חברי מפלגה, שהתרחקו מזמן מכל פעילות, הביעו את אהדתם המלאה לרעיונות הסיעה. נוער, שמעולם לא נראה באסיפות המפלגה, מילא את האולם במספר שווה למספר המבוגרים.

עד כה נכשלו כל הנסיגות שנערכו בעד בר לחולל שינוי במפלגת הצ"כ. אולם "דייב" דונסקי, שהלביש גבירות כה רבות בארץ בבגדים חדשים, לא נואש מן הנסיון לתפור חלימה חדשה גם לדוב הצ"כי החדום.

מפלגות

הדוב הרום

כמו דוב צפוני המתנער משנת החורף שלו, מקיצה גם הסתדרות הציונים הכלליים ומתעוררת לחיים מעת לעת, בין תרדמה אחת לשנייה. אלא שבניגוד לתרדמת החורף, הקצרה יחסית, של הדוב, נמשכת תנומת המפלגה הכלל-ציונית זמן ארוך יותר והיא מתעוררת פעמיים לארבע שנים. פעם לת קופת הבחירות הכלליות לכנסת ולרשויות המקומיות ופעם לקראת ועידתה הפנימית של המפלגה.

לאחר צחצוח חרבות עונתי מייגע ופיזור כספים לרוב, מתבהרת תוצאת הקרב ואז מתברר כי יחסי הכוחות נשאר כבתחילה, המנהיגים נשארו על כסאותיהם, מצעה האי-דיאלוגי של המפלגה נשאר מעורפל וגמיש כמקודם.

משום כך היה זה בבחינת חידוש כאשר, בהתעוררות הכללית שחלה בשבועות האחרונים במפלגה שטרם התאוששה מתבוסתה בבחירות האחרונות, החלו לציץ קולות חדשים.

אנו צועדים לירושלים...

סוליות "סוליאטן" שהשתתפו בצעדה אשתקד עודן נמצאות בשימוש. על סמך נסיון הצעדה יכולנו להציע לכל קונה סוליות נורון מתוצרת "סוליאטן" אחריות לששה חודשים. עד היום לא חזרה אף סוליה אחת, כלן עמדו במבחן. וצ.ה.ל. המפואר צועד על סוליותינו. צעדו והצלחתו, הצועדים לירושלים.

בקנותק נשאים סמור סל - סוליאטן חזק 3x

אסתר מנקס פוגשת את בעלה העציר

הפגישה הראשונה בין אסתר מנקס לבעלה שנערכה מחוץ לכותלי בית הכלא. מנקס הכבול בידיו וברגליו אינו יכול להבק את אשתו, שהצליחה לקבל את רשות השופט לערוך פגישה בין בעלה לבין ילדיו, באחד מחזרי בית המשפט. אמו של מנקס נכחה במשפט.

ירידה

ההנאה מן האסון

"האם אדוני אינו חושב לחזור?" שאלה זו מופנית כמעט אוטומטית לכל ליד-גנר מניה המבקר בארץ מצאיו. תשובה שלילית מעוררת לרוב אפתעה, כי כל גרמני מכיר כמה וכמה אדונים שחזרו מישראל. לעתים קרובות יש לירידה הגרמנית רקע אנושי פשוט. יהודים קשישים, שהפסדו בשעתו עמדות מכובדות בחברה הגרמנית, ושהפכו לישראל לרוכלים של שרוכי-נעליים, הת-געגעו חזרה לנוף ילדותם. ברובם המכריע של המקרים המדובר באנשים באי-בימים, שאינן להם ילדים בארץ. הם לא הצליחו למצוא גשר חי למציאות הרוחנית של הי מולדת החדשה, שאת שפתה לא הבינו וכי חברתה לא נקלטו.

אולם במקרים רבים נוספה עוד דחיפה לתאחת הירידה. הנוחפת: ממשלת ישראל. תמורת ההרס. כל יהודי גרמני יכול לבקש בחזרה את אורחותיו הקודמת, לחזור לגרמניה כאזרח שווה זכויות, לקבל שם את מציוייו במטבע גרמני קשה, חוסשי מכל מס-הכנסה, אם, לעומת זאת, הוא שומר

בין שאר הסיעות, האיגודים והקבוצות בעלי אינטרסים כלכליים ועדתיים, התבלטה סיעה שקראה לעצמה סיעת הרפורמה. שני השמות הבולטים בקבוצה זו היו שמותיהם של דוד "דייב" דונסקי (44), תעשיין מיר דרום-אפריקה (מפעלי תלווה לבגני נשים), העומד בראש איגוד משקיעי הון בישראל, וברוך ("בורה") וינשטיין (59), רביזיוניסט לבעבר, נואם מקצועי וראש איגוד המעמד הבינוני.

דייב יוצא לקרב. אנשי סיעת הרפורמה האשימו את המפלגה ואת הנהגתה כמעט בכל השטחים. "המפלגה נכשלה הן בהייר תה בקואליציה והן בשבתה באוסוויציה, גילתה עמדה אופורטוניסטית וחוסר חוץ, טענו. הסיעה גם האשימה את המפלגה כי חוסר יוזמה לאיחוד עם חרות, בהעדר מדיניות חוץ, במבנה ארגוני מעורר, במשטר של שמור לי ואשמור לך, טענו אנשי הסיעה החדשה:

המשטר הקיים במפלגה גורם לסיכסוכים אישיים וכיתתיים, מרחיק את הנוער, משק כל ביקורת ומגלה זילזול במוסדות המפלגה הפנימיים. היו אלה האשמות חמורות יותר מאשר

דוולקס עניק 2490

עכשיו
העט
המשוכלל
ביותר
במהיר
הזול

דה לוקס (צלולויד)

3.600

